

netop de store Landbrugskolonisationer, som vi har derovre, for hvilke dette Møde, og hvad der har været talt dér og sunget dér, har været et rigtig godt Udtryk. — Igennem en Udtalelse som denne: „medens jeg maa stille mig skeptisk overfor Nyttens af at sende dansk Litteratur til de Danske i Udlandet“ o. s. v., fremtræder netop denne Mangel paa Forstaaelse af disse for os saa overordentlig vigtige Kolonisationer af Danske i oversøiske Lande. Thi hvorfor er denne Litteratur blevet sendt derover? Af ingen anden Grund end den, at de ønskede den. Og de ønskede den saamænd ikke, fordi de ikke har Penge til at betale den Litteratur, de skal bruge dér, men de ønskede den, fordi det bogstavelig talt er den eneste Maade, paa hvilken Moderlandet kan give Udtryk for sin Samfølelse med disse Kolonisationer, et Udtryk, som er saa overordentlig vigtigt først og fremmest for os, men til Tider ogsaa for dem. Derfor har de ønsket, at denne Litteratur blev sendt over, og derfor har de gerne set, at der paa Grundlag af saadanne periodiske Udsendelser kunde dannes Bogsamlinger, der var tilgængelige for den opvoksende Ungdom; Bogsamlinger, som kunde knyttes til deres Højskoler, til deres Kirker o. s. v., og som vilde være et meget væsentligt Baand, der stadig blev spundet tættere og tættere mellem os og dem.

Opgaven for et Pressebureau, knyttet til Udenrigsministeriet, er at give Oplysninger herfra til de andre Lande og fra dem til os. Et saadant Bureau maa — som i øvrigt al Presse, der i allerinderste Forstand er fri Virksomhed — være frit og uafhængigt, det kan ikke arbejde indenfor bureaukratisk fastlagte Rammer; jeg siger: indenfor bureaukratisk fastlagte Rammer, der som Udenrigsministeriets er og maa være internationalt præget. Naar man vil bringe Udenrigsministeriet og Pressebureauet i organisk Forbindelse med hinanden, er det, som om man vilde lave et Slags Avlscentrum paa Grundlag af ganske uensartede Individuer, eller, om De hellere vil, at jeg bruger den Betegnelse: man vil lave en Pødeanstalt, man vil indpøde noget paa noget andet uensartet, man vil indpøde en organisk Vækst paa en anden af helt anden Art. Men Betingelsen for det ene som for det andet er naturligvis den, at man har med ensartede Ting at gøre; men det er netop det, man ikke har i dette Forhold. Pressebureauets hele Grundlag maa være Frihed, medens et Udenrigsministerium maa virke indenfor

bureaukratisk lagte Rammer. Ogsaa af Hensyn til Pressebureauet selv maa dets Grundlag være Frihed; hvis De gør Pressebureauet bureaukratisk, hvis De tager Friheden fra det, vil det meget hurtigt stivne; det maa det efter sin Natur gøre, det vil blive Kontor som ethvert andet Kontor, og derved vil det blive umuligt for det at gøre den Nytte, det skal gøre. Og paa den anden Side: hvis det bruger sin Frihed, eller hvis det bruger den i for vidt Omfang enten ved en Fejltagelse, eller fordi — hvad man utvivlsomt ogsaa vil kunne komme til at se i et Pressebureau — dets Chef begynder at føve Udenrigspolitik paa egen Haand, maa selvfølgelig Udenrigsministeren staa fuldstændig frit overfor dette Bureau, han maa ikke hænge paa noget som helst, der foretages af Bureauet, han maa kunne desavouere det, hvad Øjeblik det skal være. Og det kan han ikke gøre i det Øjeblik, Bureauet er en integrerende Del af Udenrigsministeriet.

Det er altsaa de Grunde, hvorfor vi til dette Løvforslag har maattet stille Ændringsforslag, som gaar ud fra helt andre, jeg tør sige modsatte Synspunkter af dem, som Udenrigsministeriet er gaaet ud fra, nemlig ikke fra Ønsket om at indfælde Pressebureauet i Udenrigsministeriet, men tværtimod at holde det udenfor som en frit virkende Organisme, til hvilken vi da er villige til at føre al den Næring i Retning af økonomisk Bevilling; som det behøver. Og dér maa jeg, som vi ogsaa udtaler i Betænkningen, pointere, at hele den Maade, paa hvilken et Pressebureaus Medarbejdere lønnes, maa være en ganske anden end den Maade, hvorpaa Embedsmænd lønnes. Det er ikke nok at give en saadan Pressebureauchef eller hans fornemste Hjælper en Smule personligt Tillæg eller en Smule Repræsentationsudgifter, som der er Tale om i Lovforslaget, det kan meget godt være, at han skal bruge Repræsentationsudgifter langt udover det. Det kan meget godt være, at man staar overfor et Talent, som man ønsker at knytte til denne Virksomhed, og som er villig til at lade sig knytte til den, men som netop i Kraft af, at han er et Talent, netop i Kraft af, at han betyder noget som Pressemand, maa stille ganske andre økonomiske Krav end dem, der kan være Tale om at fyldestgøre gennem Embedslønninger, og saa maa man tilfredsstille disse Krav, hvis man vil have Manden. Det anser jeg for ganske nødvendigt, naar man virkelig vil have fremragende Kræfter,